

Добро је знано, не од јуче, да жива и актуелна грађа за уметничко обликовање, поготово ако у самом аутору може изазвати дубоке и болне емоције, није захвална грађа. Није пре свега зато што писац, суочен са таквом грађом најчешће не може бити у стању да успостави ону дистанцу без које нема иоле успешног књижевног остварења.

Бива ипак, премда ретко, да понеком писцу пође за руком да, захватајући у неко јошувек усијано гротло садашњице, крај свега тога поменутој дистанци успостави и сазда неко дело од трајније уметничке вредности. Управо је то случај са Радованом Бјелогрлићем...

Крећући се, истина за вољу, на самој ивици документарности и црпући из захуктале, кључале и крваве ратне стварности времена у коме живимо, Радован Бјелогрлић је сачинио једну уметнички уверљиву и импресивну литерарну целину. Ликови, језик и радња овог романа зрело су и упечатљиво уобличени.

Никола Милошевић